

Erna Sørensen (KF) anbefalede de ændringsforslag, som udvalget eller dets flertal gik ind for, idet hun dog tog afstand fra den af flertallet foreslåede formulering af § 1, stk. 1, nr. 4, jfr. ovenfor. Hun begrundede dette med, at der i dette tilfælde lægges den afgørende vægt på barnets tarv, mens kvindens tarv er afgørende i de øvrige tilfælde. Hun anbefalede iøvrigt lovforslaget og håbede, at man snarest ville gå i gang med det store oplysningsarbejde, som hun fandt nødvendigt.

Kirsten Gloerfelt-Tarp (RV) anbefalede de af justitsministeren og udvalgsflertallene stillede ændringsforslag og erklærede sig som en tilhænger af, at det bliver mødrehjælpsinstitutionen, der undersøger, om betingelserne for svangerskabsafbrydelse er tilstede, og dens samråd bestående af 2 læger og mødrehjælps leder eller en anden kvalificeret af mødrehjælps personale, der træffer afgørelsen om afbrydelsen. Hun tog afstand fra mindretallets opfattelse om, at 1937-loven er blevet anvendt i videre omfang, end dens ord hjemler, idet den gældende praksis klart forudsattes i 1937-lovens motiver. En antagelse af mindretallets synspunkter med hensyn til § 1, stk. 1, nr. 1, ville derfor være en skærpelse i forhold til 1937-loven. Hun hilste med glæde lovens § 10, der åbner adgang til statsstøtte til kommuner, private foreninger og organisationer, der påtager sig organisationen og driften af oplysningsarbejde om seksualhygiejne.

Peter Petersen (DK) tilsluttede sig de stillede flertalsforslag og anbefalede at stemme imod mindretalsændringsforslagene. Hun fandt dog, at den stedfundne revision af loven ikke var tilstrækkelig, og efterlyste forbedringer i de sociale forhold ved gennemførelse af nye regler om moderskabsydelse, barselshvile, kvinders ret til at få normalbidrag udbetalt, selvom de arbejder på normal løn, og om en børnerente.

Viggo Starcke (DR) tilsluttede sig i det hele det af venstres ordfører, fru Ellen Poulsen udtalte.

Udenfor ordførernes række havde *Helga Pedersen* (V) ordet og meddelte, at hun ikke var enig med sit partis ordfører eller mindretallet med hensyn til de stillede mindretalsændringsforslag, som hun ville stemme imod.

Fibiger (KF) var af den opfattelse, at mødrehjælpsinstitutionen ikke burde befatte sig med at afsige kendelser om, hvorvidt et svangerskab skal afbrydes eller ej, men at den bør indskrænke sig til at hjælpe de mødre, der søger dens hjælp.

I sin svartale udtalte *justitsministeren* vedrørende det af udvalget stillede ændringsforslag om bestemmelsen i § 1, stk. 4, om sterilisation i forbindelse med svangerskabsafbrydelse på eugenisk basis, at han havde været betænkelig ved dette ændringsforslag. Ikke alene hører en bestemmelse herom systematisk ikke hjemme i svangerskabsloven, men man kunne tænke sig, at den kvinde, der kom i denne situation, bagefter kunne beklage sig over, at der var lagt